

condițiile în care persoana fizică ori juridică, ce se considera prejudiciată ca efect al unei înmatriculări sau ca urmare a efectuării unei mențiuni în registrul comerțului, face dovada existenței anterioare a unei hotărâri judecătorești irevocabile prin care au fost modificate, în tot sau în parte, ori au fost anulate actele ce au stat la baza înregistrării a cărei radieră se solicită, dacă prin acea hotărâre nu s-a dispus menționarea ei în registrul comerțului", decizie obligatorie potrivit art. 329 alin 3 Cod procedura civilă. Arată că art. 26¹ din Legea nr. 26/1990 prevede facultatea ONRC și ORCT de a interveni în anumite litigii, acordând în acest sens instituției și calitatea procesuală activă: „(1) Oficiul Național al Registrului Comerțului are legitimare procesuală activă și poate interveni în orice proces privind înregistrări în registrul comerțului, interesul fiind prezumat și constând în respectarea cerințelor generale ale activității comerciale. (2) Cererile introduse de Oficiul Național al Registrului Comerțului, în temeiul prezentei legi, nu sunt supuse taxei de timbru și nici timbrului judiciar.”

Intimatul Oficiul Registrului Comerțului consideră că în asemenea cauze, oficiile registrului comerțului nu au și nu pot avea un interes propriu, întrucât aceste instituții au doar calitatea de organe de executare a hotărârilor judecătorești, asigurând, prin înregistrările în registrul comerțului, opozabilitatea actelor și faptelor a căror înregistrare a fost dispusă prin încheierea judecătorului delegat ori printr-o hotărâre judecătorească. Prin urmare, Oficiul Național al Registrului Comerțului și/sau oficiile registrului comerțului nu au vocația de a deveni parte cu prilejul judecării unor astfel de cauze formulate de către comercianți, întrucât nu au un interes propriu în cauză și, în consecință, neputând afirma un drept ori un interes propriu, Oficiul Național al Registrului Comerțului nu poate avea calitatea de parte în astfel de cauze.

Referitor la executarea hotărârii judecătorești ce urmează a fi pronunțată, ORC arată că în ceea ce îi privește, potrivit dispozițiilor art.7 din Legea nr.26/1990, „ Instanțele judecătorești sunt obligate să trimită oficiului registrului comerțului, în termen de 15 zile de la data când au rămas irevocabile, copii legalizate de pe hotărârile irevocabile ce se referă la acte, fapte și mențiuni a căror înregistrare în registrul comerțului o dispun conform legii.", iar conform alin.2 al aceluiași articol „în aceste încheieri și hotărâri instanțele judecătorești vor dispune și efectuarea înregistrărilor în registrul comerțului”. Așa fiind, rezultă faptul că opozabilitatea față de oficiul registrului comerțului a hotărârilor judecătorești prin care se dispune efectuarea de înregistrări în registrul comerțului, nu se asigură prin participarea procesuală a acestora, ci rezultă ex lege, iar în cazul în care instanța va admite cererea formulată și va dispune efectuarea înregistrărilor în registrul comerțului, ORC va pune în executare hotărârea pronunțată fără nici o altă formalitate.

Pentru aceste motive, intimatul ORC Timiș solicită admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a Oficiului Național al Registrului Comerțului, iar pe fond arată că lasă soluția la aprecierea instanței.

În ceea ce privește citarea în cauză a Oficiului Național al Registrului Comerțului prin ORC Timiș, Curtea reține că citarea acestuia în cauză nu s-a făcut în calitate de parte, ci numai pentru opozabilitate, având în vedere prevederile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului.

Examinând recursul declarat de reclamantul Baroul Timiș prin prisma motivelor de recurs și a prevederilor art. 304/1 C. pr. civ., Curtea reține că acesta este nefondat, prima instanță pronunțând o hotărâre temeinică și legală, conformă cu probele de la dosarul cauzei.

Astfel, pe lângă motivarea corectă și legală dată de prima instanță soluție adoptate, Curtea constată că reclamantul a solicitat să se constate nulitatea pârâtei în baza art. 56 lit. C din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, pe motiv că obiectul de activitate al pârâtei are caracter ilicit, întrucât activitățile juridice prevăzute de art. 3 al. 1 din Legea nr. 51/1995 constituie monopol al activității avocatului.